

Οι πρωτοποριακοί λόγοι του αγ. Γρηγορίου Θεολόγου για τη γυναίκα

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ο σήμερα τιμώμενος άγ. Γρηγόριος ο Ναζιανζηνός, στον οποίο η Εκκλησία απέδωσε τον ιδιαίτερο τίτλο “Θεολόγος”, υπήρξε εκτός των άλλων ένας φλογερός υπέρμαχος της κοινωνικής δικαιοσύνης, ειδικά στο ζήτημα της αδικίας που υφίστανται οι γυναίκες, αλλά και στο πρόβλημα της δουλείας. Για το δεύτερο, λ.χ., θεωρούσε πως η δουλεία είναι μία εξοργιστική παρά φύση κατάσταση, όπου οι άνθρωποι βάζουν πάνω από τον Θεό τη δική τους εξουσία, και ταιριάζει μόνο στα χωρίς λογική ζώα.

Στο ζήτημα ειδικά της κοινωνικής καταπίεσης των γυναικών, η διδασκαλία του είναι πολύπλευρη και εντυπωσιακή. Τουλάχιστον δεκαπέντε αιώνες (!) πριν από τα κηρύγματα του 19ου αιώνα για τα γυναικεία δικαιώματα, ο μεγάλος Καππαδόκης ιεράρχης κατήγγειλε ευθέως και ευθαρσώς τη συστηματική αδικία που προέβλεπαν οι κοινωνικοί νόμοι για το μισό του πληθυσμού. Με τους λόγους του, μάλιστα, ανατρέπει την κρατούσα άποψη, που θεωρεί την άδικη νομοθεσία σαν προϊόν της θείας βούλησης και επισημαίνει πως η Δικαιοσύνη του Θεού απαιτεί την ισότητα όλων των πλασμάτων Του.

Ας δούμε όμως τους πιο αντιπροσωπευτικούς από αυτούς τους λόγους του:

Δεν δέχομαι αυτή τη νομοθεσία, δεν επαινώ την κοινωνική συνήθεια. Οι νομοθέτες ήταν άνδρες, γι' αυτό η νομοθεσία είναι κατά των γυναικών. Γι' αυτό και δώσανε τα παιδιά στην εξουσία του πατέρα, αφήνοντας χωρίς φροντίδα το ασθενέστερο.

Ο Θεός όμως δε φέρθηκε έτσι, αλλά έδωσε την εντολή: “τίμα τον πατέρα σου και τη μητέρα σου, για να ζήσεις καλά”, που είναι η πρώτη εντολή στην παλαιά διαθήκη.

Βλέπετε την ισότητα της νομοθεσίας. Ένας είναι ο δημιουργός του άντρα και της

γυναίκα, και από μια σάρκα είναι και οι δύο, προέρχονται από μία εικόνα του Θεού, και υπάρχει γι' αυτούς ένας νόμος, ένας θάνατος, μία ανάσταση. Έχουμε γίνει και από άντρα και από γυναίκα. Ένα χρέος οφείλεται από τα παιδιά στους γονείς. Πώς λοιπόν εσύ απαιτείς συζυγική πίστη από τη γυναίκα σου, ενώ ο ίδιος δεν την προσφέρει; Πώς ζητάς εκείνο το οποίο δεν δίνεις; Πως βγάζεις διαφορετικούς νόμους για σώμα όμοιο και ισάξιο με το δικό σου;

Αν μάλιστα εξετάζεις τα χειρότερα, πρόσεξε το εξής: Αμάρτησε η Εύα; Το ίδιο έκανε και ο Αδάμ. Και τους δύο τους εξαπάτησε ο όφης. Δε βρέθηκε ο ένας πιο αδύναμος και ο άλλος πιο δυνατός. Αλλά εξετάζεις τα καλύτερα; Και τους δύο τους σώζει ο Χριστός με το πάθος του. Έγινε άνθρωπος για τον άνδρα; Το ίδιο έγινε και για τη γυναίκα. Πέθανε για χάρη του άνδρα; Σώζεται όμως και η γυναίκα με το θάνατό Του.

Λέγεται ότι ο Χριστός προέρχεται από το σπέρμα Δαβίδ. Νομίζεις ενδεχομένως ότι με αυτό τιμάται ο άντρας; Γεννιέται όμως από την Παρθένο και αυτό είναι υπέρ των γυναικών. «Θα γίνουν», μεν λοιπόν, λέγει, «οι δύο, μία σάρκα» (Γέν. 2, 24). Και αυτή η μία σάρκα ως έχει την ίδια τιμή.